

Ryszard F. Mazurowski

Barkweda, pow. Olsztyn

Informator Archeologiczny : badania 8, 321

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

U Z U P E Ł N I E N I A · - 1 9 7 3

BRZKOWEDA , pow. Olsztyn

Katedra Archeologii Pradziejowej
i Wczesnośredniowiecznej
Uniwersytetu Warszawskiego

Badania prowadził mgr Ryszard F. Mazurowski. Finansował IHKM PAN w Warszawie. Pierwszy sezon badań. Neolityczna osada bagienna.

Badania przeprowadzono na stanowisku odkrytym w czasie budowy kanału łączącego jezioro Orzolek z rzeką Łyną w 1934 roku. Zadaniem ich było zlokalizowanie osady bagiennej, z której materiał kulturowy badacze niemieccy określili jako wielokulturowy /od mezolitu do wczesnej epoki żelaza/.

Z trzech wykopów o wymiarach 5 x 2,5 m, założonych w miejscu wskazanym przed odkrywców przedwojennych, wykop II obejmował obszar będący poza zasięgiem stanowiska, natomiast pozostałe dwa wykopy obejmowały zachodni skraj osady. Stwierdzono występowanie 7 warstw, z czego ślady osadnictwa wystąpiły w warstwie 4 /pojedyncze kawałki drewna/, 5 i 6 oraz w 7 /gytia/. Są to przede wszystkim nieregularnie rozrzucone cienkie bierwiona drewniane opalone lub nieobrobione, węgle drzewne, fragmenty pancerza żółwia błotnego oraz nieliczne kości ryby. W warstwie 6, która charakteryzuje się największym nasileniem drewna i węgla drzewnych, w wykopie I, na głębokości 2,8 m od powierzchni znaleziono fragment brzośca naczynia o szarej barwie powierzchni, którą od strony zewnętrznej silnie obmazywano wiechciem trawy w kierunku poziomym. W przełomie widoczna jest domieszka gruboziarnista oraz organiczna. Fragment ten charakteryzuje się słabym wypaleniem. Na podstawie charakterystyki naczynia warstwę tę można określić jako wczesnoneolityczną.

Przeprowadzono także badania paleobotaniczne w obrębie wykopu I i II.

ILŻA

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Uzupełniając informacje podane w Informatorze Archeologicznym - Badania w 1973 r. w Sprawozdaniu na str.177, w tekście dotyczącym stanowiska II należy dodać następujące dane: długość wykopów: 17,5 m, szerokość 2 m.